

מציג:

משוררת ייחודית

זלדה

על שירתה והשפעתה

מנחה: אביחי קמחי

משתתפים:

אסתר אטינגר, ורד טוהר,
רן יגיל, דיתי רונן ונועה שקרג'י

6.4.2021

יום שלישי, כ"ד ניסן תשפ"א

בשעה: 20:30

אסתר אטינגר

ריח טוב של מרחקים

מִשֶּׁהוּ בְּתוֹכִי
הוֹצִיא אֶת רֵאשׁוֹ מִן הַיָּם
מִתְגַּעְגַּע לְקִיּוֹם בְּמַלִּים.
עוֹמֶדֶת אָנִי כְּאוֹתוֹ קִבְּצָן
וְעַל לוּחַ לְבִי שִׁיר
שֶׁמִּסְפָּר לְכָל עוֹבֵר וְשׁוֹב
לְכָל רֶץ
עַל מְחֻזְזוֹת כְּמוֹסִים שֶׁבִּלְב-
אֵיזָה טְרוֹף
אֵיזוֹ בּוֹשָׁה
לְהוֹבִיל זָרִים לְשֵׁם.
גַּם הַשִּׁיר מִבְּקֵשׁ אֶת נַפְשׁוֹ לְמוֹת,
כִּי עֲצִים וְאַבְנִים נִגְעוּ בְּלֹא-עֲדִינּוֹת
בְּנִגּוֹן.

הַשִּׁיר שֶׁעַל לוּחַ לְבִי
עוֹשָׂה לִי סִימָנִים
שֶׁהַשְּׂקִיעָה זֹרְקָה לוֹ
טַפַּת זָהָב
כְּדִי שְׂאֲחֹזֵר וְאֲשַׁמַּח
אֲחֹזֵר וְאֲשַׁמַּח
בְּגֶשֶׁם שִׁירָד בְּיוֹם שֶׁמֶשׁ.
הַשִּׁיר לוֹחֵשׁ אֶל נַפְשִׁי:
אֵל תְּבַרְחִי,
אָנִי שׁוֹמֵעַ אֶת צַעֲדֵי יְדִידִי.

מִסוּף הָעוֹלָם עַד סוּפוֹ
נוֹדְדִים שִׁירִים
שֶׁל כָּל עַם וְלָשׁוֹן
בְּאִים מְשָׁלִים וְאוֹתוֹת,
רֵיחַ טוֹב שֶׁל מְרַחֲקִים
נוֹדֵף מֵהֶם
אִם לֹא נִגְעוּ בְּדַרְכָּם
בְּבֹאֵשׁ הַמַּיִם הָעוֹמְדִים
אוּ בְּדָם.

אֵךְ יָפָה מְכַל הַשִּׁירִים
הַפְּרֹכֶת הַלְּבָנָה
שֶׁרְקוֹם עָלֶיהָ בְּחוּט לָבָן:
לֵךְ דְּמִיָּה תִּהְיֶה.

ורד טוהר

התופרת

ביום בִּיתָהּ הַקָּטָן כַּה שׁוֹמֵם,
בְּלֹא יָדִיד, בְּלֹא חֶתָן,
בְּלִילָה יִשְׁלַט בָּהּ אָדוֹן
נֶעֱלָה, נֶאֱמָן.

כְּשֶׁתַּחֲלָה – יַחֲבִקְנָה,
כְּשֶׁתִּגְוֶעַ – יִנְשָׁקְנָה,
כְּשֶׁתִּמּוֹת –
יִאֲמָצְנָה אֶל לְבוֹ הַקָּר,
בִּידִים שֶׁל עֶפֶר.

דיתי רונן

שלומי

שְׁלוֹמִי קְשׁוּר בְּחוּט
אֶל שְׁלוֹמְךָ.

וְהַחֲגִים הָאֲהוּבִים
וְתַקּוּפוֹת הַשָּׁנָה הַנִּפְלְאוֹת
עִם אוֹצֵר הַרְיָחוֹת, הַפְּרָחִים,
הַפְּרִי, הָעֵלִים וְהַרוּחוֹת,
וְעִם הָעֵרְפֶל וְהַמָּטָר,
הַשֶּׁלֶג הַפְּתֹאמִי
וְהַטֵּל
תְּלוּיִים עַל חוּט הַכְּמִיָּה.

אֲנִי וְאַתָּה וְהַשְּׁבֵת.
אֲנִי וְאַתָּה וְחַיֵּינוּ
בְּגִלְגוּל הַקּוֹדֵם.
אֲנִי וְאַתָּה
וְהַשֶּׁקֶר.
וְהַפְּחָד.
וְהַקְּרָעִים.
אֲנִי וְאַתָּה
וּבּוֹרָא הַשָּׁמַיִם שָׂאִין לָהֶם
חוֹף.
אֲנִי וְאַתָּה
וְהַחִידָה.
אֲנִי וְאַתָּה
וְהַמּוֹת.

אני ציפור מתה

אני צפור מתה,
ציפור אחת שמתה.
ציפור עוטה מעיל אפר.
בלכתי, לץ מפטיר לעמתי.

פתע אפפתיני שתיקתך –
חי עולמים.
בשוק שוקק עוף מת ישיר –
רק אתה קים.
בשוק שוקק מדדה צפור עם שיר
נסתר.

נועה שקרג'י

פרחתי בבית אבן

פְּרַחְתִּי בְּבֵית אֶבֶן
בְּלִי עַל, בְּלִי תְּכָלִית,
כְּבִדְיָה תְּמַהוֹנִית,
כְּרַקְפֶת בְּסִלְעַ.

יְרוּשָׁלַיִם לְכֹדָה
אֶת נַפְשִׁי הַחֲפָשִׁית,
טְבַעְתִּי בְּאוֹר,
שְׂכַחְתִּי אֶת שְׁמִי.

תְּהוֹמָה לְכֹד
אֶת נַפְשִׁי הַצּוֹהֶלֶת.
טְבַעְתִּי בַחֲשֶׁךְ,
בְּאִזְמֶרְגֵד.

סוּדָה לְכֹד
אֶת נַפְשִׁי הַחֲיָה,
טְבַעְתִּי בְּרִזְיָה.

ישן לו גרעין

ישן לו גרעין
שנת אבנים
ושעריו שגלף
העליון –
נעולים
נעולים
נעולים.

עת יפתח השערים
גבעול רך
כרחמים,
עת יפתח השערים
חוט חי
שירקרק הוא
ובן-חורין,
ויפליג לטוב שמשות
אל סכנות הלבוב –
ישירו המלאכים
בארמון האלמות
על מסתורין העוזו,
ואני אלחש –
תן לי לבכות
בהיכל,
לבכות בקול,
לבכות עד מות.

פנאי

הִיָּה לָנוּ אוֹצֵר סְמוּי שֶׁל פְּנָאִי
עֵדִין כְּאוֹיֵר הַבְּקָר,
פְּנָאִי שֶׁל סְפוּרִים, דְּמָעוֹת, נְשִׁיקוֹת
וְחֻגִים.
פְּנָאִי שֶׁל אִמָּא, סְבֵתָא וְהַדּוֹדוֹת
יוֹשְׁבוֹת בְּנַחַת בְּסִיָּרָה
שֶׁל זִיו,
שְׁטוֹת אֶט-אֶט
בְּדוּגִית הַשְּׁלוֹם
עִם הַיָּרֵחַ וְעִם הַמְּזֻלוֹת.

משירת הסתרים

איש חסר מנוחה מכת המלמדים
לחש: יש עוותים בכדור-הארץ ובאוקינוס.
השארתי לחשו בחלל הבית
ויצאתי החוצה להביט על העולם
מול שמים עצומים
וארו עגף שאהבתיו פיער.

בתוך חרות הלילה
אפפני ההמנון
(משירת הסתרים של גלגל המזלות הוא)
ואחרי ככלות הכל
לברו ומלך נורא
היסוד הארצי רעד בי
כי נפשי תקועה
עמק עמק
בהרף-עין של חיי.

מתי אהיה ראויה
לשיר כמו ההרים
כמו הנקרות
אדני לי ולא אירא.

רן יגיל

כאשר היית פה

כְּאֶשֶׁר הָיִיתָ פֹּה
וּמִבְּטֶדֶד הַחֹם מִגֵּן עָלַי
וּמִחֲשָׁבוֹתֵינוּ נוֹגְעוֹת
פָּתַע
כָּנֶף אֶל כָּנֶף.

כְּאֶשֶׁר הָיִיתָ עִמָּדִי
בְּתוֹךְ הַדְּבָרִים הַחוֹלְפִים
הָיוּ הַקִּירוֹת בְּנֵי-בַיִת קְשִׁישִׁים
שִׁסְפְּרוּ מַעֲשֵׂיֹת עֲתִיקוֹת
בְּעָרֵב
כְּאֶשֶׁר שָׁתִּינוּ תָּה.

עֲכָשׁוּ הַקִּירוֹת אֵינָם מְחֻסָּה
הֵם הִסְתַּגְּרוּ בְּשִׁתְּקָתָם
וְלֹא יִשְׁגִּיחוּ בְּנִפְלִי
עֲכָשׁוּ הַקִּירוֹת סִיד וּמָלֵט
יִסוּד זָר
חָמַר לֹא עוֹנָה כְּמֹת.

אביחי קמחי

ערב יום הכיפורים

בְּעֶרְבַּיּוֹם הַכִּפּוּרִים

הַפְּלִגְנוּ

מִנְסִיוֹנוֹת שְׁתַּמוּ אֶל נְסִיוֹנוֹת שֶׁחָלוּ.

עֶרְבַּיּוֹם הַכִּפּוּרִים הִיא לָנוּ

רֵאשִׁית הַזְּמַן

בְּדַמְמַת אֵי שֶׁהָאִיר

יָם

בְּנֵרוֹת –

שָׁם אִמְצַתְּ אוֹתֵי אֶל לִבְךָ הַדּוֹאֵב

לְפָנַי הַכֹּל יָכוֹל

בְּטָרֵם תִּלְךָ לְהַתְּפִלֵּל עִם כָּלֵם

בְּטָרֵם תִּהְיֶה אֶחָד מִן הָעֵדָה

בְּהִיכָל

אֶחָד מִן הָעֲצִים

בִּיעֹר.